

რედაქცია

გაზეთის რედაქცია თბილისში... ხელის-მოწერა... „დროების“ ფასი...

დროება

ფასი განცხადებისა... რედაქციის განცხადება... „დროების“ რედაქცია...

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

სხვა-და-სხვა მიზეზის გამო, დღე-დან დღემდე ნომრისათვის დანიშნული წინა სტატიის განათხი ვერ იბეჭდება.

ანწრუნის თეატრი. დღეს, 17 ნოემბერს... სანქციონის რეცხვა... სურამის ციხე...

დღიური... მითი ახირებული და ძნელად დასაჯერებელი ამბავი შევიტყეთ... მათემატიკაში იყო გამოცხადებული...

დროებისა ფელტონი, 17 ნოემბერს... დიდ-მარხვის ლოცვა... მამის მხარეს გადგება დიდ-მარხვის...

ამ ერთის კვირის წინად აქაურ მთავარ ინტენდანტს ბოლგარის მთავრობისაგან ოფიციალური ქალაქი მოსელთა, თქვენ ხელ ქვევით მყოფი...

წარმოიდგინეთ ინტენდანტის მდგომარეობა! იმას არ უნდოდა მიეწერა, რომ ამ ჩემი ჩინოვნიკის საათის ქურდობა ბრალდება და ამიტომ არ გირჩევთ იმის წაყვანასა და უპასუხოდ დაგდებაც ეძინებოდა იმ ქალაქში...

ჩინოვნიკი მ—სოვი კი დღე-ღამე მოსვენებას არ აძლევდა თურმე ინტენდანტს—მისწერეთ პასუხი ბოლგარის მთავრობას, კარგი რეკომანდაცია გამოკეთეთო. მოთმინებიდამ გამოაშუშა ინტენდანტმა უთხრა თურმე ბ. მ—სოვის:

— ხეირიანი რა უნდა მიეწერო თქვენზე, როდესაც საათის ქურდობა გბრალდებათ და ჯერ გამოძიებაც არ გათავებულაო.

— თქვენ რა მერე, უპასუხა თურმე ჩინოვნიკმა მ—სოვმა,—ეს ჩემი კერძო საქმეაო..

ბოლოს ინტენდანტი თვით განგება დაიხსნა ამ გაჭირებულ მდგომარეობაში: მას მოუვიდა ბოლგარი-დამეგ ოფიციალური ცნობა, რომ ძაკვასის საინტენდანტოს ჩინოვნიკი...

მ—სოვი უკვე დაინიშნა ბოლგარის ფინანსთ სამინისტროში სახელმწიფო კონტროლიორათაო!

ნეტავი ბოლგარიას განა, რომ ამისთანა ჩინოვნიკი წავგართვია!..

მეორე ახირებულ ამბავს ბანჯილამ გვწერენ:

ხუთი-ექვსი იქაური უპირველესი ბობოლა პირები, ქეიფიანის სადილის შემდეგ, მუხიკითა და ერთის ამბით გამგზავრებულან სანადიროდ. ბანჯის რკინის გზის სტანციის ვაგზალზე რომ მისულან და რელსებზე გადასვლა ნდომებიათ, ამ დროს იმათ დახვედრია წინ ქანდარმი და მოწიწებით მოუხსენებია, რომ, რადგან ვაგონები დადიან ამ ქამად, რელსებზე გადასვლა ჯერ-ჯერობით არ შეიძლებაო. ბანჯი ჩხლებულ ბობოლაებს წაუფლიათ ქანდარმისათვის ხელი, დაუციათ, ბევრიც უცემიათ და თავის სურვილი აუსრულებიათ. საცოდავი ქანდარმი წამომდგარა, კიდევ მისულა იმათთან და უთხრანია, მინდა პროტოკოლი შევადგინოვო და თუ შეიძლება თქვენი სახელი და გვარი მითხარითო. ბობოლაები ახლა კიდევ უფრო გაგულდებულან, ყურში და სხვირში წაუფლიათ ქანდარმისათვის ხელი და ისე შემოუტარებიათ მთელი ვაგზალი. მს საზარელი სურათი რკინის გზის მუშებს დაუნახეთ, აღელვებულან და ქანდარმის მისაშველებლად მისულან. ბობოლაებს დაუნებებიათ ქანდარმი...

რა სიზმარი? აი თითონვე მიხედვით, რაც ყოფილა, როცა ქვევითაც წაიკითხათ.

„მეზმანა, ვითომც ისე გავზრდილიყავი, რომ ფეხით თეთრ ზღვას ეწვდებოდი და თავით შავს... მრთ ხელს არარატს ვუსვამდი თავზე და მეორეთი იალბუზის თეთრ თმებსა ვშლიდი... მაგრამ სხეულის სიდიდერად ჩავარდებოდა შედარებით იმ ძალა-ღონესთან, რომელსაც ვგრძნობდი გრძელ მკლავებში და გაუტეხელს გულ-მკერდში... მეგონა—ცა და ქვეყანას ცალი ხელით შევათამაშებ-მეთქი...

მაგრამ ამ დროს იყავი... იქუხა... იქუქა და... მადმოეშვა ზეცა დედა-მის დასამხობად... ცა წარმოადგენდა წისქვილის ზედა-ქვეს, რომელიც თვალთათვის მიუწვდომელის სისწრაფით ტრიალებდა... როგორ აგიწეროთ ჩემი მაშინდელი უნუგეშო მდგომარეობა? მინდოდა—ელვის სისწრაფე მქონოდა და—გაქვავებული-ვით უძრავი ვეგდე... მინდოდა ჩემი ხმა...

სათვის თავი და თავის გზაზე წასულან.

ბავლილ კვირის კენჭის-ყრის თაობაზედ გავ. „პაეკაში“ შემდეგი წერილია დაბეჭდილი:

„შურადღების ღირსია ზოგიერთი ხმოსანობის კანდიდატების მოქმედება: ბბ. ლუკა ისარლოვი და თეიმურაზიანი თაფიანთ ამორჩევის ყუთებთან იღვინ და თვალს ადევნებდნენ კენჭის ჩამგდების ხელებს. ამის შემდეგ რად აწუხებენ ხალხს საიდუმლო კენჭის-ყრით.

„ბ. ლ. ისარლოვი ამორჩეულ იქმნა ხმოსანად, თუმცა იმას შავი კენჭიც იმდენი ამოუვიდა, რამდენიც თეთრი. მკითხველს მივანდობთ სთქვას—კანონიერი თუ არა ამისთანა ამორჩევა.“

ბოდფრუას ცირკს, თვალთ-მაქც ბეკერსა და უზარ-მანარ თორმეტის წლის ქალს ლუიზას გარდა, ჩვენს ქალაქში ჩამოვიდა ამ ქამად რამდენიმე ფრანკუზი, რომელიც აეროსტატით ჰაერში აფრენას აპირებენ. როგორც გვითხრეს, ამ წარმოდგენის გამართვას ეს ფრანკუზები ამ დღეებში აპირებენ ქუქის რომელსაც ბაღში.

შეცდამა. ტფ. საადგილ-მამულა ბანკის ტირაჟში („დრ.“, № 237) შემდეგი შეცდომებია: მეოთხე გვ., პირე. სვეტი, სტრიქ. 12 უნდა იყოს ფრჩხილებში (26) დიბეჭდილია (16);

ქუხილად გადაქცეულიყო და—მკვლარივით უხმო ვიყავი!..

აი მომიხსლოვდა კიდევ ლოდი იგი საზარელი... თვალთ მიხედვით... „შიტყვოთა და სიტყვიერთა გავრთებულმა ბლავილმა ყურებიც დამიყენა... შეიძრა დედა-მიწა, მაგრამ არ დაიხმო... დამეცა ლოდი, მაგრამ... მადარჩი!... ჯერ კიდევ ცოცხალი ვარ... მხოლოდ მარჯვენა, რომლითაც ჩემ სიცოცხლეში ხრმალი მქერია, და მარცხენა, რომელშიაც ძრისტეს აქეთ ჯვარი მქერია მფარველად... აღარა მაქვს... ლოდა დამამტერია. მრთი იალბუზის წვერზე და მეორე არარატისაზე... მითონ კი ჯერ არ მომკვდარვარ, ლეღებში და ნაპრალ-ღრეებში ვიმაღები... ლოდიკი ტრიალებს ჩემს თავზე და ასწორებს მთასა და ბარს... მაცვივა თავზე ქვა და მიწა, მთისა და კლდის ნაქცევი...

მაგრამ ამ დროს ისეთი შეფერიე შეგუბებულის სულით, ისეთი ამოვი-ძახე:—„ვიწ ხარ კაცი“—მეთქი, რომ

სიზმრები

სანამ ახალ სიზმრებს მოგახსენებდეთ, ნება მიბოძეთ, რომ პანაშვილი გადაუხადო იმ ძველ სიზმრებს, რომელთაც უკვე განუსვენებიათ ბრძოლის ველზე, „დროების“ მე-221 ნომერში. მანუსკრიპტებით-მეთქი, ვამბობ, რადგან არც ერთს მათგანს სული არ უდგია. და ან კი საიდანღა შერჩებოდათ სული,...

საუკუნოდ იყავნ ხსენება მათი, იმ მიცვალებულ სიზმრებისა, შენდენ მათ შეცოდებანი მათნი. ამინ.—მაგრამ პატივცემულ რედაქციას კი არ მიეტყვება შემდეგი შეცოდება: რატომ ლოდები არ დაუდევს მიცვალებულთათვის? შავი წერტილების მეტი ხომ არა დაეხარჯებოდა?

ახლა კი მოისმინეთ: სიზმარა ქეთხე... რამელიც უნახავს სამი-ათასის წლის ახალგაზდას უკანასკნელის ქარწინების დამკვენახე სიზმარი, იწერება ის, მაგრამ

აქვე მეორე სვეტი, სტრიქ. 3 დიბეკ-ლილია „ორას-ორმოც-და-მესამე“, უნდა იყოს: ორას-ოც-და-მესამე.

„დროების“ კორექტირება

ს. გოჩა-ჯინაიში, (ქუთაისის მახლობლად), 5 ნოემბერს. დიდი ხნის აუღმავალი შემდეგ ჩვენც მოვახერხეთ ჩვენს სოფელში სასოფლო სკოლისათვის სახლის აშენება. მცხოვრებლების თხოვნის თანახმად მღ. ჩომახიძემ მიიღო თავისთავზე ამ საქმის შესრულება დღეს კიდევაც მზათა გვაქვს ორ-ეუთავიანი ქვეთკირის სახლი სკოლისა და გამსახებელ-შემნახველ ამხანაგობის-ანუ, როგორც ეძახიან, სასოფლო ბანკის მოსათავსებლად. ზაბედეით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ არც ერთს ახლო-მანლო საოფელში, არც ერთ იმერეთის საზოგადოებაში ჯერ-ჯერობით ამისთანა სასკოლო სახლი არ მოიძებნება.

ჩვენ გვსურდა და ახლაც გულმხურვალედ გვსურს, რომ ჩვენი სკოლა „წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ გამგეობაში ყოფილიყო; ამისათვის მოვახდინეთ საყოველთაო სასოფლო კრება, სოფლის მოხელეთა თანდასწრებით და გარდაწყვიტეთ-ესთხოვით „წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებას“. რომ მან საიმედო მასწავლებელი დაგვინიშნოს და შეგვეწიოს თუ წიგნებით, თუ საკლასო მებელით. ამ კრებაზედვე ერთის ხმით ამოირჩიეს სკოლის მზრუნველად მღ. ლუკა ჩომახიძე, ლევან ლოლობერიძე და ნიკო საგერიშვილი. ამ გარდაწყვეტილების პირი და თხოვნაც უკვე წარდგენილ არს მღ. ჩომახიძისაგან შემოხსენებულ საზოგადოების მმართველობაში. იმედი გვაქვს, რომ „წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოება“ უყურადღებოდ არ დასტოვებს ჩვენს თხოვნას, მიიღებს ჩვენს

დღეა-მიწა შეიძრა, ცა ათრთოლდა... ლოდი გადავებრუნე!...

ბამოძეღვიდა და... ჩემს ოჯახში ზარდაცემულთა ღრიალის ხმა მომესმა... „მშერთო, მოგვეხმარე, დაგვიცვე და დაგვიფარე!“

ღმრად მოსუცეხული სსაღვანდა.

საზმანა მესუთე

„სიხმარი უეშმაკოდ არ იქნება, — იწერება ქვემოთხელის-მომწერი. — ძი, ბატონო, ეშმაკის საქმეა. ღამცინის იწყეული ბერ-კაცს, უნდა, ორი დღის ბიცოცხლე დამრჩენია და, ისიც გამომწაროს. ეს მერამდენე ჯერ მესიხმარება შემდეგი სიხმარი:

„მდგევარ ვითომ ბრძოლის ველზე საომრად მორთული. ჯაჭვი, ზუჩი, ფარი, ხრმალი, ქამარ-ხანჯალი და ცხენი და იარაღი, — ესენი სულ მე მამშვენებენ და მე კიდევ მათ ვამშვენებ. ძილვე უფრო ვამშვენებთ ერთ-

სკოლას თავის მფარველობის ქვეშ, მატერიალურის მხრითაც შემწევობას აღმოგვიჩენს და ამითი ღონის ძიებას მოგვეცემს-ჩვენს შეილებს რაიმე გონებითი საზრდო მივსცეთ.

საუბედუროდ, ჩვენშიაც გამოჩნდენ მისთანა ბოროტი პარები, რომელთაც ძალიან გულით უნდოდათ სკოლის და ბანკის საქმე რამე ნაირად აერიათ. თავის მიზნის მისაღწევად ამით აი რა საშვალეება იხმარეს: შეადგინეს განჩინება ორმა, თუ სამმა კაცმა, რამოდენიმე პირს ძალით მოაწერიეს ხელი და პეტერბურგში, მინისტრთან, დასამტკიცებლად გაგზავნეს. სასკოლო სახლს კი ბევრი ხრიკი მოუდეს, მაგრამ ვერა მოუხერხეს-რა. ზოგიერთებმა მიზეზი შემოიტანეს, რომ ეკლესიის ახლო-მანლო სასკოლო სახლის აშენება შეუძლებელიაო, — რადგანაც სასაფლაოს გაფუჭებული ჭაერი ბოგშებს აწყენსო და ამითი დიდს ზარალს მოგვიტანს ჩვენი მომავალი სკოლაო. ეს კეთილი და პატიოსანი აზრია, საქმე და მოსაწონია და ღირსეული დედა-აზრითაც; მაგრამ ერთხელვე აღორძინებულ კეთილ საქმეს მხარი უნდა მისცეს ყოველ სინდისიანმა კაცმა, ერთ ტაფაში უნდა იწვებოდეს ყველა, ერთი და იგივე უღელი უნდა გაუწიოს მას და თუ საქმეს სხვაფრივ შემოსება ეხერხება, შემოუაროს მას და არა ჩაუფოს იგი.

რაც იყო, იყო, იმას აღარ დაუბრუნდებოთ. მიტყვით მხოლოდ, რომ შემდეგში მაინც უნდა ვიფიქროთ სასაფლაოს გადატანა სხვა ადგილზედ. ამაზედ სასულიერო მთავრობამაც უნდა მიაქციოს ყურადღება და თავის მხრით განკარგულება მოახდინოს.

რა დაუშავა ჯინაიშის გამსახებელ შემნახველ ამხანაგობამ იმ პირთ, რომლებსაც სურსთ დაამხონ ეს ბანკი? როდის უთხრა უარი ჯინაიშის ბანკმა იმათ, თუკი სურდათ ამხანაგი მანეროს მე და ჩემი ერთგული მეომრები, ჩემი ჯარი, ჩემი მორჩილი ყმები. მამის დროს მე ვარ მათი სიცოცხლე, ჩემს ჭირს არ აგდებენ, ამის შემდეგ კი ისინი მიდგამენ სულს, მივლიან, შემსახურებიან, რომ ვაჭირების დროს კიდევ მე ვემსახურო... ასე და ანაირად.

ღიან, ედგევარ ომის ველზე, გარს ჯარი მარტყია და ვუცდით მტერთან შეხმის დროს. მდგევართ და ველოდებით, ველოდებით და ედგევართ... სად არის მტერი, სად არის ჩვენ ხრმალითა ტრიალი? ჩამოვწყდით ფეხზე—არ არის მტერი, შემოგვაკლდა სურსათი—კიდევ არა სჩანს! შუი, დასწყევლოს ღმერთმა! თუ აღარ იყო, მაშ რასთვის გამოვსულვართ საომრად? მაგრამ არა, არის... იყო... იქნება.. მაგრამ ვინა და მიჯერა?! მიშტინა ჯარმა და გამომექცა მინ! — მოვრჩით შენს ბატონობას, აღარ გვაწუხებს მტერები, ანლა უნდა განვისვენოთო!“ მიყვირეს. ღაერჩი მარტოკა ბრძოლის ველზე

გამხდარიყენენ? ჩვენს ამხანაგობას არა თუ მარტო ის ჰსურს, რომ ერთ საზოგადოებაში გაავრცელოს თავის მოქმედება, არამედ სხვა ახლო-მანლო საზოგადოებაშიაც, თუშც ამას ამხანაგობა თავის სასარგებლოდ დაინახეს.

ჯინაიშედი.

ზამო-იხმარი, 12 ნოემბერს. როგორც ერთი რომელიმე კერძო პირი განდებდა ხოლმე რომელიმე სწეულე-ბით ავად, ისე მთელი საზოგადოება იქვეჯნება ერთი რამე სწეულებით. შევლა პირი ამ საზოგადოებისა ერთნაირად იტანჯება ამ სწეულებისაგან.

სწორედ როგორც სახალი სწეულებისაგა, ისე ავად არის ეხლანდელი ჩვენი საზოგადოება ერთ გვარი სწეულებისაგან, რომელსაც ქვია:—„პირში მოფერება, ფარისეულება და მოტყუება“. ხელ-ქვეითები აქებენ თავის უფროსს, მაგრამ როგორ? „შეციურ ანგელოზებს აღარებენ! შტროსები, გაკვირვებულნი, ეუბნებიან ხელ-ქვეითებს, რომ ისინი ამ ქების ღირსნი არ არიან, თუშცა ძლიერ მდაბალი სულის კაცებაც არ არიან... შევეგრდომები, გაგაქვებით, უმეტესად აქებენ... პრის ერთი ჩინური ცერემონია!

ეს სიტყვები წარამოგვათქმევინა „მოსკოვის უწყებებში“ დაბეჭდილმა სტატიამ შესახებ ჩვენში ყოფილი ექსარხისის მოანიკისა. „მოსკოვის უწყებებში“ სწერია, რომ მოანიკის ვითომ ოთხ წელიწად ნახევარში ჩვენ საქართველოში ერთი კაპეიკი ჯამაგირი არ მიუღია. ეს ჯამაგირი, ვითომც, სულ ქალების სკოლისათვის შეეწიროს, რომელიც შეადგენს ოც-და-რვა ათას მანეთს.

თითონ მოანიკემ გამოაცხადა, რომ მე ათასი თუმანი შევსწირეო, და გავთები კი ამბობენ 28 ათასი მანეთი შესწირაო!

და ჩემს გულს ვასკდები. ისე მოულოდნელი იყო ჩემთვის ეს ამბავი, რომ გაქვავებულსავით ხმაც ვეღარ ამომიღია. რა დროს განსვენება იყო-მეთქი, ვფიქრობ გულში. ბოლოს, დიღინის ღუმილისა და ფიქრის შემდეგ, უნებურად წამოვიძახე:

„— მაშ ვილასთვის გამიღესია სა-ოხრე ხმალი-მეთქი?“

ბამეღვიდა და... არ დაჯერებთ? ამ კითხვაზე იმ შეჩვენებულმა ეშმაკმა ში კაკალ ყურში ჩამომძახა:

შთამამავლობითი სსაღვანდა მახუცეხული ქართველი.

ზასუხანდ. რასაკვირველია, გაჯავრების უფლება ყველასა აქვს, მაგრამ ცოტა რამზე გულის მოყვანა სრულიადაც არა ღირს, რადგან იგი ახუცებს და აბერებს კაცს... ჩვენის განთქმულ პოეტის პუკისათვის კი მე არც ერთი მსურს და არც მეორე და ამიტომ ძლიერ ვწუხვარ უბრალოდ მისს გაჯავრებას. ბაუჯავრებელი კი

მის დაუჯეროს ციქვი ქველ ქველ-გით მოსკოვის უწყებებში დაქვითომც თფილისის სამღვდლოებას აღრესი მიერთმოსთ მისთვის, რომელშიაც ქალაქის მღვდლები ამბობენო, რომ „დიდი მოწყალება და მამობრივი მზრუნველობა გამოგვიჩენამ მცირე ხანის მსახურობის დროსო.

პირველი მოწყალება თქვენი ის იყო-ვა, სწერია აღრესში, რომ თქვენი სასახლის ეკლესია გააღიდე და სულ ნიაღვრ იქ სწირავდი და იქ უქადაგებდი და ასწავლიდი სამღვდლოებასო... თქვენი თაოსნობით გაიხსნა ქალების სკოლაო, რომლიდამაც მშვენიერად ნასწავლნი გამოვიდნენო!.. ამას განმარტება არ უნდა. რამდენად სასიამოვნო იყო თფილისის ქართველ საზოგადოებისათვის დატოვება მოანიკისაგან სიონის სობოროსი და ნიაღვრ წირვა თავის სასახლის ეკლესიაში—ყველამ კარგად იცის. ბგრეთვე ყველამ ვიცით—თუ რა მშვენიერად განათლებული ქალები გამოვიდნენ საქალბო სკოლიდამ, რომელიც მან გახსნა და რომელშიაც ქართული ენის გაკვეთილები ისე მიეცემიან, როგორც გიმნაზიებში ფრანცუზული და ნემეცური ენები...

„მოსკოვის უწყებები“ ჰკიცხვენ ყველა იმ პირებს, ვინც აუხმებს მოანიკეს და ამბობენ, რომ ის ფულებს სწირავს ხოლმე.

სხალია, რომ იმან ათი ათასი მანეთი შესწირა საეპარქიო საქალბო სკოლას.

მშ! ასე ყოფილა ყოველთვის. მითს თავის უმფროსის იმედი აქვს; მეორეს—თავისი ნიჭისა, მესამეს და სხვას კიდევ სხვისა... სოფლის მღვდელი.

რუსეთი

„მმართველობის მოამბე“ ვეტყო-ბინებს. შაზანის უნივერსიტეტის არე-

ყველა მიხედვობდა, რომ „დროების“ მე-221-თე ნომერში მე სრულიადაც არ აღმთარებია“ — სიხმრები და სხალხური შაირ-ზღაპრები ერთისა და იმავე მნიშვნელობისანი არიან-მეთქი. პრც ის მიფიქრია, რასაც ბატ. პუკი ჩემს მაგიერ ფიქრობს... მაგრამ რაც უნდა უღანაშაულო იყოს ხუმრობა, ღრმა-აზროვან ღლევის ბევრი რამ შეუძლია გამოჭრას და გამოაყვანოს იმისგან, თუ კი, რასაკვირველია, იკლრა და შეეხზო მას თავისის გარშალადანით. ეს ჩემზე უკედ ეყოლინება თითონ ბატ. პუკის. დ, ბოლოს, ვისურვებ, რომ ჩემის „დანაშაულობით“ არ მოჰკლებოდნენ მას ჩვენი ხალხის ზებირ ლიტერატურის ნაწარმოებთა შემკრებლები. მე კი ბატ. პუკის ბანის დაწვეამ საშინლად გამიმრავლა მესიხმარებელი!

გეგო.

ულობის შესახებ, რომ 29 ოქტომბერს 600 სტუდენტამდინ შეიყარა უნივერსიტეტში, გამოამტერებს კრიტიკა, შეცვივდნენ სააკტო ზალაში და მოახდინეს არეულება. უნივერსიტეტის უფროსისა და პოპეიტლისგან რჩევა, რომ დამშვიდებულიყვნენ, არაფერად ჩააგდეს; სტუდენტებმა წარადგინეს საჩივარი, რომელზედაც სახელი და გვარები არ იყო მოწერილი, რომლითაც ითხოვდნენ, რომ რექტორი ძირისოვი დაუყოვნებლივ დაეთხოვნათ და დათხოვნილი სტუდენტი მარანკოვი ხელახლად მიეღოთ, მიენიჭებინათ თითონ სტუდენტებისათვის სტიპენდიების განაწილება და დარიგება. ამის შემდეგ ყრილობა დაიშალა. საათზედ, როდესაც უნივერსიტეტის რჩევას სხდომა ჰქონდა, სტუდენტების გროვა მიუახლოვდა უნივერსიტეტს, მაგრამ, რა პოლიცია ნახეს, დიშაღნენ. თუმცა იმათი მეთაური ყვიროდნენ: „ჩვენ ჩვენ ცოტანი ვართ, მაგრამ ხვალ ბევრი შევიყრებით და პოლიციასაც ავიკლებთ!“ ღამე უნივერსიტეტს იცავდა პოლიცია და დილიდან ყველა კარები ჯარით იყო გამაგრებული; აგრეთვე იყო აკრულის წერილებით გამოცხადებული ლექციების შეწყობა.

ამ გვარივე არეულობა, როგორც ტელეგრაფში გვაცნობა, პეტერბურლის უნივერსიტეტშიც მომხდარა: 10 ნოემბერს ამ უნივერსიტეტში დანიშნული ყოფილა სტუდენტების კრება შაზანის სტუდენტებისათვის თანაგრძობის გამოსაცხადებელად უნივერსიტეტის მთავრობისა და ობერპოლიციმეისტრის დარიგება და რჩევა რომ არ გაუგონათ, 280 სტუდენტი დაუტუსაღებიათ. მაგრამ 180 ამთავან იმ დღესვე გაუნთავისუფლებიათ დანარჩენ ასში მოთავეები თავიანთ გუბერნიებში გაუგზავნათ დასამშვიდებლად.

ტფილისის სამკურნალო.

ავადმყოფები მიიღებიან დილის რვა საათიდან თორმეტ საათამდის.

ოტ შაბათს. გარდაღვი და ლისიცი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაევი ძარღვების სისუსტის და შინაგან ავადმყოფობისა.

სამ შაბათს. მინკევიჩი—სირურგიული ავადმყოფობისა; ლისიცი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაევი და დანიელ-ბუტოვი—ძარღვების სისუსტის და შინაგან ავადმყოფობისა.

ოთხ შაბათს. ლისიცი და მინკევიჩი შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტისა.

სუთ შაბათს. ლისიცი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების ავადმყოფობისა.

შაბათს. მინკევიჩი—სირურგიული ავადმყოფობისა; ლისიცი, მინკევიჩი და დანიელ-ბუტოვი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ავადმყოფობისა.

შაბათს. ლისიცი—შინაგან ავადმყოფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავადმყოფობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავადმყოფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუსტის ავადმყოფობისა.

განცხადებანი სქემა

გინაგას ფურცელთა ქუთაისის თავად-სწავლთა საადგილ-მამულა ბანკისა, გამოსულთა მეთორმეტე (XII) ტირაჟში 1 ნოემბერს ამა 1882 წლისა, 56,800 მანეთისა.

ა) 43¹/₂ წლიანნი. 500 მანეთიანი.

3 სერიისა № 18.
5 სერიისა № 40.
შემდგომის სერიებისა № 433.

100 მანეთ.
2 სერიისა № 11.
4 სერიისა №№ 15 და 70.

6 სერ. №№ 165, 181 და 204.
7 სერ. №№ 108, 166 და 295.
შემდგომის სერიებისა №№ 946, 950, 967, 1004, 1007, 1027, 1060, 1067 და 1124.

ბ) 18¹/₁₂ წლიანნი. 2 სერიისა №№ 7 და 16.
7 სერ. №№ 11 და 30.

შემდგომის სერიებისა №№ 419, 556, 616, 640, 690, 702, 721, 734, 757, 893, 934, 949, 1137, 1168, 1188, 1223, 1338, 1505, 1523, 1568, 1614, 1654, 1684, 1693, 1704, 1728, 1874, 1913, 2050, 2067, 2108, 2134, 2139, 2145, 2146, 2193, 2296, 2487, 2495 და 2514.

500 მანეთ.
3 სერიისა №№ 9 და 58.
4 სერ. №№ 4 და 48.
7 სერ. №№ 12 და 71.

შემდგომის სერიებისა №№ 278, 321, 338, 339, 435, 487, 516 და 598.

100 მან.
5 სერიისა № 1.
6 სერ. №№ 2 და 16.
7 სერ. № 191.

შემდგომის სერიებისა №№ 780, 794, 907, 940, 966, 1009, 1068, 1082, 1298, 1308, 1349, 1364, 1378, 1459, 1597, 1608, 1631, 1663, 1683, 1703 და 1741.

შენიშვნანი.

1) ზღვევა გირავს ფურცელთა, გამოსულთა ამ მეთორმეტე ტირაჟში, და აგრეთვე მიმდინარე კუბონთა და იწყება მეორის იანეროდან მომავალის 1883 წლისა და შემდეგ ამ დროიდანვე მოისპობა სარგებელი ამა ფურცელთა.

2) საზღვეველად წარმოდგენილთა გირავს ფურცელთა ყველა კუბონები ზედ უნდა ჰქონდეს სარგებლის მოსპობის ვალდებულება, როგორც ზევით ნათქვამია; ხოლო უკეთუ ამ კუბონების რიცხვიდან რომელიმე დააკლდა, მაშინ ამ დანაკლისის კუბონების ფასი გამოირიცხება გირავს ფურცლის საზღვეველის ფულისაგან.

3) ზღვევა ტირაჟში გამოსულთა გირავს ფურცელთა და აგრეთვე კუბონთა მოხდება:

მ. ქუთაისს—ბანკის სამმართველოში.

მ. პეტერბურგს—სახელმწიფო ბანკში და მაველბერგის საბანკო კონტორაში.

მ. მოსკოვს—სახელმწიფო ბანკის კანტორაში და აგრეთვე ლ. ს. პოლიაკოვის საბანკო კონტორაში.

მ. ოდესსას და როსტოვს (დონის მიდინარესთან)—სახელმწიფო ბანკის ადგილობრივის კონტორებში.

მ. ვარშავას—მაველბერგის საბანკო კონტორაში.

მ. ტფილისს—სახელმწიფო ბანკის განყოფილებაში და საურთი ერთოკრედიტის საზოგადოებაში.

მ. ნიენი-ნოვგოროდში, შლადიკავაში და ბაქოში—სახელმწიფო ბანკის ადგილობრივის განყოფილებებში.

4) ამ სქემაში არიან ნაჩვენებნი №№ მხოლოდ პირველთა—შეიღთა სერიათა, მისთვის—რომ გირავს ფურცელთა №№ თვითოეულის ამ სერიათაგანისა იწყებიან პირველიდამ და მიმდინარეობენ ცალ-ცალკე; ხოლო შემდგომთა სერიათა, დაწყებული მერვიდან, №№ სერიათა არ არიან ნაჩვენებნი, ვინაიდან ამ სერიათა გირავს ფურცლების №№ მიღიან განუწყვეტლად და ამის გამო ეს №№ არაოდეს არ განმეორდებიან.

ბაბინა

საკვებაჲ ხარაგულებათა, რომელნიც იყიდებიან თფილისის ბაზრებში, და ქუბებში და დატარებთ 15 ნოემბრიდან 1 დეკემბრამდის.

პირველის ხარისხის—1 გირ. 5¹/₂
მეორის „ —1 გირ. 3¹/₂
მესამის „ —1 გირ. —

მავე ფეკელ. თორნი ემი გამოცხვარი: პირველის ხარისხის—1 გირ. 5¹/₃
მეორის „ —1 გირ. 4 კ.

ჭვარის-მამის პური: პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 5¹/₂
მეორის „ —1 გირ. 4¹/₃
მესამის „ —1 გირ. 4 კ.

ძროხის ხორცი: პირველის ხარისხის —1 გირ. 8 კ.
მეორის „ —1 გირ. 7 კ.

სუკი —1 გირ. 14 კ.
სხვრის ხორცი —1 გირ. 8 კ.
ლორის ხორცი: პირველი ხარისხის —1 გირ. 10 კ.
მეორის „ —1 გირ. 9 კ.

ძალაქის გაგზომისაგან

ტფილისის ქალაქის გამკებაჲ ამით აწხადებს საყოველთაოდ, რომ ამ ნოემბრის 20-ს იმის თანა-დასწრებით, იქნება ხელ-მეორე ვაჭრობა (ტორგი) იმ ვაჭრობის მაგივრად, რომელიც არ შესდგა გაგვიდ 28 ოქტომბერს, საქალაქო საყვასებზედ პირუტყვის დაკვლის ხარჯის იჯარით გაცემანედ.

ვისაც ამ იჯარის ადგება მსუხს, დაწყებულით შინაგანთა შეუძლიან უბრაგის განცხადანაში დილის 9 საათიდან ნაშუადღევს 2 საათამდინ. (3—2)

აუქციონი

20 და 27 ნოემბერს 1882 წ. კავკასიის აქეთა მხარეს პრიკაზში დანიშნულია გასუიდა ვერცხლისა ოქროსი და მკირფასი ნივთებისა. (3—3)

20 გიორგოპისთვეს, შაბათს, დანიშნულია

კრება,

რომელზედაც უნდა შემუშავდეს და გამოიკლიოს ქართული ტერმინები ყველა სასწავლო საგნებისა. მსურველთა ამ კრებაზე დასწრებისა სთხოვენ დანიშნულ დღისათვის შეჭკრიბონ, როგორც მზა ქართული ტერმინები, აგრეთვე გამოსაკვლევი—ახლები, რომელნიც გარჩეულ იქმნებიან კრებაზე.

შეორილესად სთხოვენ აგრეთვე ქალაქს გარეშე მცხოვრებთა, რომელთაც კი შეუძლიანთ ამ საქმეში დახმარება—თავის ცნობები გამოგზავნონ ან აღრესით: Тифлисъ, городское Ремесленное Училище, преподавателю А. Гуладзе, ანუ I. Мревлишвили.

ადგილი თავის დროზე იქნება გამაცხადებული. (10—10)

ახალი წიგნი
ისუილება შავარდოპის ბაზათის საამანოში, გულვარსა
შემოკლებული
სამართველოს

ისტორია

შედგენილი რომან სანციევისაგან. 1882 წ. ფასი თოთხმეტი შაური, გაგზავნილ ოთხი აბაზი.

ისუილება ძლიერ იაფ ფასად ინგლისის სასუფრე ჰურკლულოდა და ციგარები—მუდმანის მაღაზიაში, მრეწვის მიედანზე, სახლის № 13. (3—3)

